IKEA

Μια άλλη ειδικότητα του ΙΚΕΑ είναι να κατασκευάζει την εικόνα μιας ευαίσθητης κοινωνικά και οικολογικά επιχείρησης. Έτσι ενώ μπορεί να κάνει όλα τα παραπάνω και πολλά περισσότερα που μας είναι απλώς άγνωστα και δυσεύρετα χρηματοδοτεί μαζί με την unisef προγράμματα ενάντια στην παιδική εργασία. Η υποκρισία και το ψέμα στο μεγαλείο της....με διαμεσολαβητή τη unicef, σπόνσορα το ΙΚΕΑ και στόχο την εξιλέωση των συνειδήσεών μας.

Όσα αναφέρθηκαν, με ελάχιστες διαφοροποιήσεις ίσως, χαρακτηρίζουν τη δράση κάθε πολυεθνικής και απλά επαναλαμβάνουν κάποιες από τις συνήθεις τακτικές τους .Το παράδειγμα του ΙΚΕΑ είναι μόνο ενδεικτικό και το όνομα της εταιρίας θα μπορούσε να υποκατασταθεί από αμέτρητα άλλα γνώριμα ονόματα, κρίκους στην αλυσίδα ενός συστήματος εκμετάλλευσης. Ενός συστήματος που υπάρχει όσο το συντηρεί η παθητική συνενοχή και για το οποίο μόνη λύση είναι η ανατροπή.

Bad IDEA

Κατά τη διάρκεια του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου η Σουηδία άφησε τα στρατεύματα των ναζί να προελάσουν ανενόχλητα μέσα από τη χώρα. Με αυτή την επιλογή φαίνεται να συμφωνούσε και ο κύριος Invgar Kamprad ιδρυτής και ιδιοκτήτης του ΙΚΕΑ καθώς αποτελούσε ενεργό μέλος του ναζιστικού κόμματος της Σουηδίας. Ωστόσο γύρω στα 1950 παραιτήθηκε από μέλος του κόμματος, προφανώς επειδή η ιδιότητά του αυτή θα έβλαπτε την εικόνα και την κερδοφορία της επιχείρησής του. Ο ρόλος του από εκεί και πέρα περιορίστηκε σε αυτόν του χρηματοδότη του per engdahl προσωπικού του φίλου και ηγέτη του ναζιστικού κόμματος της Σουηδίας.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ

Αγοράζοντας φθηνά από το ΙΚΕΑ...

Οι καταναλωτές της δύσης απολαμβάνουμε την δυνατότητα πρόσβασης στον πλαστό παράδεισο της κατανάλωσης αγαθών και ανέσεων. Ένα παράδεισο που υπάρχει για να μας υπνωτίζει βυθίζοντάς μας στον εθισμό της καταναλωτικής κουλτούρας. Μιας κουλτούρας που στο κέντρο της τοποθετεί τη δημιουργία νοήματος για τη ζωή με βάση τους ! συνειρμούς ευδαιμονίας, ικανοποίησης και κοινωνικού status που κατασκευάζουν οι διαφημίσεις για κάθε προϊόν. Νομίζουμε ότι αν τα αποκτήσουμε, αυτά τα αγαθά θα μας προσδώσουν τις μαγικές ιδιότητες με τις οποίες κάθε μέρα μας βομβαρδίζει η τηλεόραση. Για όλα τα παραπάνω χρησιμοποιούμε έναν καταχρηστικό πληθυντικό που περιγράφει κυρίως τη θέση στην οποία χονδρικά βρισκόμαστε και τις απατηλές δυνατότητες που αυτή μας προσφέρει. Σε καμία περίπτωση δεν προτείνεται έτσι μια κοινότητα καταναλωτών σαν αυτή που φαντασιώνονται διάφοροι παγιδευμένοι στο δίκτυο των εμπορικών κέντρων. Άλλωστε μια τέτοια έννοια όχι μόνο είναι ανυπόφορα αντιφατική, αλλά υπονομεύεται από τα περιθώρια αξιοπρέπειας που πάντα μπορούμε να προσφέρουμε στους εαυτούς μας.

Για να γίνει λοιπόν εφικτός αυτός ο καταναλωτικός παράδεισος του δυτικού κόσμου η πλειοψηφία του πλανήτη καταδικάζεται σε θάνατο. Στο συμβολικό θάνατο που περιγράφηκε παραπάνω. Στον κυριολεκτικό θάνατο, όσο ελέγχουμε πληροφορίες για τη δράση των πολυεθνικών στο απωθημένο κάτεργο του τρίτου κόσμου.

Ντοκιμαντέρ της σουηδικής τηλεόρασης προσφέρει ανατριχιαστικά στοιχεία για τη δράση της συγκεκριμένης πολυεθνικής. Το ΙΚΕΑ για να τροφοδοτήσει 150 καταστήματα του σε 22 χώρες και να καταφέρει να έχει κέρδη μέχρι και 10.4 δις euro το 2001 εκμεταλλεύεται τη φθηνή εργασία παιδιών στην Ινδία το Πακιστάν το Βιετνάμ και την Ινδονησία. Ποιο συγκεκριμένα το ΙΚΕΑ συνεργάζεται με προμηθευτές σε όλο τον κόσμο που διαθέτουν στις προαναφερθείσες χώρες μικρά εργοστάσια στα οποία δουλεύουν ακόμα και 14 ώρες τη μέρα, 7 μέρες τη βδομάδα παιδιά ηλικίας 6,7,8 χρονών. Τα παιδιά αυτά που κατασκευάζουν τα πάμφθηνα χαλιά του ΙΚΕΑ αποτελούν ουσιαστικά σκλάβους των προμηθευτών καθώς έχουν δοθεί σ'αυτούς ως ενέχυρο για δάνεια που ζητούν οι οικογένειές τους. Τα παιδιά δεν επιστρέφονται αν δεν αποπληρωθούν τα δάνεια αυτά ύψους 35 δολαρίων (με τους τόκους). Σε περίπτωση που δεν συμμορφώνονται ή δεν είναι όσο παραγωγικά πρέπει τα παιδιά αυτά κακοποιούνται, καίγονται με τσιγάρα, κρεμιούνται ανάποδα από δέντρα.

Επιπλέον πληροφορίες αντλήθηκαν από το διαδίκτυο. Σύμφωνα με αυτές το ΙΚΕΑ χρησιμοποιεί την φθηνή καταναγκαστική εργασία πολιτικών κρατουμένων. Στην Μπούρμα της Ινδίας χρησιμοποιούνται από προμηθευτές του ΙΚΕΑ οι πολιτικοί κρατούμενοι της επαρχίας αυτής όσοι δηλαδή αντιστέκονται στην ανελέητη εκμετάλλευση, στα σχέδια των ντόπιων αφεντικών καθώς και στα προγράμματα του ΔΝΤ και της ΠΤ. Πέρα όμως από τους φυλακισμένους εργάτες το ΙΚΕΑ διατηρεί εργοστάσια στην Βουλγαρία, την Ρωσία, την Ταϊλάνδη και σε άλλες φτωχιές χώρες ώστε με τα ψίχουλα που δίνει στους εργάτες του να εκτοξεύει τα κέρδη του πουλώντας βέβαια φτηνά για τους βολεμένους καταναλωτές του δυτικού κόσμου αλλά με τεράστιο περιθώριο κέρδους για το ίδιο.

ΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΕΣ

